

Sygn. akt III Ca 675/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędzia SR (del.) Barbara Konińska

Protokolant Renata Krzysteczko

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa D. B. (1) i E. B.

przeciwko K. B.

o alimenty oraz o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 10 marca 2015 r., sygn. akt III RC 480/14

1. z apelacji powoda E. B. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 i 2 w ten sposób, że:

a) **zasądza od pozwanego K. B. na rzecz powoda E. B. alimenty w kwotach po 920 zł (dziewięćset dwadzieścia złotych) miesięcznie z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, płatne do rąk matki powoda D. B. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca, począwszy od 1 marca 2013 r., a to w miejsce alimentów ustalonych w pkt. 3 wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt I RC 1045/09;**

b) **oddala powództwo powoda w pozostałej części;**

c) **nie obciąża powoda kosztami procesu;**

2. oddala apelację powoda w pozostałej części;

3. umarza postępowanie apelacyjne w części wywołanej apelacją powódki D. B. (1);

4. nie obciąża powódki i powoda kosztami postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Barbara Konińska SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Ca 675/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wZabrzu wyroku z dnia 10 03 2015r. r. w zasądził od pozwanego K. B. na rzecz powoda K. B. - w miejsce dotychczasowych alimentów - od dnia 1 03 2013r. r. alimenty w kwotach po 550zł miesięcznie, oddalił jego powództwo w pozostałej części, oddalił w całości powództwo D. B. (1)

oraz orzekł o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych. .

W ustalony stanie faktycznym orzekając o zasadności powództwa K. B.

przywołał regulację art.138 k.r.o. w związku z art. 133 § 1 i 135 § 1 i 2 k.r.o. po czym dokonał oceny poczynionych i przyjął powódka D. B. (1) oraz pozwany powinni po połowie ponosić koszty utrzymania powoda ustalone na kwotę 1.100zł miesięcznie, tj. w kwotach po 550zł i w tej części uznała jego powództwo za uzasadnione.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka D. B. (1) oraz powód K. B.** w części oddalającej ich powództwa, którzy wnosili o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez uwzględnienie ich powództw.

Zarzucali, że przy ferowaniu wyroku nie uwzględniono wszystkich przeprowadzonych dowodów.

W uzasadnieniu apelacji między innymi podnosili, że Sąd orzekając w sprawie nie wziął pod uwagę, że powódka jest bezrobotna oraz że pozwany dodatkowo dorabia w swoim mieszkaniu i bezzasadnie „dzieli usprawiedliwione potrzeby na pół wskazując, że możliwości zarobkowe powódki i pozwanego są identyczne”.

W toku postępowania apelacyjnego **powódka D. B. (1)** cofnęła swoją apelację

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując

za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia regulację prawną zawartą w art. 138 k.r.o.

w związku z art. 133 § 1 i 135 § 1 i 2 k.r.o. a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Nie były one negowane w apelacji, mają swoją podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowy, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, zaś informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w części dotyczącej samej zasadności żądania podwyższenia alimentów należnych mu h od pozwanego jest prawidłowa.

Pozwany jest ojcem powoda, który z powodu swego wieku nie jest w stanie samodzielnie się utrzymywać i z mocy art. 133 § 1 k.r.o. na pozwanym ciąży obowiązek jego alimentacji.

Ostatnie alimenty zostały ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 22 06 2010r. w którym obciążono jego obojga rodziców kosztami jego utrzymania i utrzymano w mocy obowiązek pozwanego alimentacji powoda ustalony w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Zabrze w dniu 8 04 2009r. (w wysokości po 400zł miesięcznie).

Od tego czasu do chwili wniesienia pozwu upłynął okres lat blisko 3 lat, w którym małoletni rozwinął się fizycznie oraz rozpoczął naukę w technikum, przez co zwiększyły się jego potrzeby.

W tej sytuacji - jak słusznie ocenia Sąd pierwszej instancji – po stronie powoda nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. uzasadniająca podwyższenie dotychczasowych alimentów.

Małoletni powód liczy obecnie 16 lat i ukończył I klasę technikum.

Mieszka wspólnie z matką, która z uwagi na jego wiek w dalszym ciągu w realizuje swój obowiązek alimentacyjny przez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie

oraz przez dostarczenie mu mieszkania.

Stąd też to na pozwanym w głównej mierze ciąży obowiązek zapewnienia powodowi pozostałych materialnych środków utrzymania.

Zakres jego obowiązku wyznacza regulacja prawna zawarta w art. 135 § 1 k.r.o. stosownie do której zobowiązany on jest łożyć środki utrzymania odpowiadające usprawiedliwionym potrzebom powoda i swoim możliwością zarobkowym.

Koszty utrzymania powoda zostały ustalone na kwotę 1.100zł, przy czym w ich skład wadliwie zaliczono również przypadając na niego koszty utrzymania zajmowanego

z matką mieszkania (przez dostarczenie powodowi mieszkania powódka realizuje w części swój obowiązek alimentacji powoda).

Przyjmując zatem, że koszty mieszkania stanowią jedną z form realizacji przez powódkę jej obowiązku alimentacji syna, jego pozostałe koszty utrzymania zamykają się kwotą 920zł miesięcznie (1.100zł – 180zł).

Pozwany liczy 46 lat, obecnie jest emerytem i otrzymuje się z emeryturę w wysokości 3.630zł netto miesięcznie.

Poza powodem nie ma on obecnie innych osób na utrzymaniu i po potrąceniu z jego dochodów ustalonych powyżej alimentów w wysokości 920zł miesięcznie na poczet zaspokojenia jego osobistych potrzeb pozostaje mu miesięcznie kwota 2.710zł, z której jest on w stanie w pełni zaspokoić wszystkie swoje niezbędne potrzeby.

Czyni to apelację powoda w części uzasadnioną, co prowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku i zasądzenie od dnia 1 03 2013r. - w miejsce dotychczasowych alimentów - od pozwanego na rzecz powoda alimentów we wskazanej powyżej kwocie, a w pozostałym zakresie jego apelację - jako bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. - oddalono.

Powódka D. B. (2) na rozprawie w dniu 16 07 2015r. cofnęła swoją osobistą apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 10 03 2015r.

Stosownie do regulacji art. 391 § 2 k.p.c. w przypadku cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji zobowiązany jest umorzyć postępowanie apelacyjne i orzec o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Stanowczość powyższej regulacji spowodowała, iż zarówno w judykaturze jak i doktrynie prawa ukształtował się niemal powszechnie akceptowany pogląd, że **cofnięcie apelacji nie podlega kontroli sądu** (np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 05 2000r. III CZP 6/00; „Kodeks postępowania cywilnego Komentarz” Tadeusz Ereciński, Jacek Gudowski, Maria Jędrzejewska” tom 2 str. 167, Wydawnictwo Prawnicze „LexisNexis” Warszawa 2006r.).

W konsekwencji tego cofnięcie przez powódkę apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia z dnia 10 03 2015r. wiąże Sąd odwoławczy i dlatego z mocy przywołanej regulacji prawnej w tej części postępowanie apelacyjne należało umorzyć.

Reasumując wyrok Sądu Rejonowego w zakresie oddalającym powództwo powoda E. B. jest w części wadliwy i dlatego w tym zakresie jego apelację jako uzasadnioną uwzględniono, zmieniając wyrok w sposób określony w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c. a w pozostałym zakresie jego apelację jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

Postępowanie apelacyjne w części wywołanej wniesieniem apelacji przez powódkę D. B. (1) umorzono stosując regulację art. 391 § 2 k.p.c.

Wobec przegrania przez powoda w części sprawy w postępowaniu odwoławczym jest on formalnie zobowiązany - stosownie do regulacji art., 100 zd. 1 k.p.c. - zwrócić pozwanemu część kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez niego w tym postępowaniu.

Równocześnie wobec skutecznego cofnięcia apelacji i umorzenia postępowania apelacyjnego uprawomocniło się zawarte w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcie o oddaleniu powództwa powódki D. B. (1), w następstwie czego pozwany w tej części formalnie wygrał proces w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c., wobec czego stosownie do wyrażonej w tej regulacji prawnej zasady odpowiedzialności za wynik sprawy - w świetle regulacji art. 203 § 3 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 98 § 1 k.p.c. - również powódka jest formalnie zobowiązana zwrócić pozwanemu poniesione przez niego w postępowaniu apelacyjnym koszty zastępstwa procesowego

Biorąc jednak pod uwagę, iż sprawa dotyczy alimentów pomiędzy powodem i pozwanym oraz wiążące ich więzi rodzinne oraz wątpliwy charakter sprawy

w części wywołanej apelacją powódki, w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek o którym mowa jest w regulacji art. 102 k.p.c. i dlatego z mocy tej regulacji nie obciążono powodów kosztami procesu w tym postępowaniu.